

23. Hlavní výbor KSČ MV (HV/KSČ/MV).

24. Odborový svaz pracovníků ROH MV (OSP ROH/MV).

25. Sportovní rota MV – Rudá hvězda.

Kromě rozvědky MV existuje ovšem ještě tzv. 2. oddělení GŠ ČSLA, což je vojenská rozvědka podřízená MNO, zjevně tak důležitá jako sovětská GRU ve srovnání s KGB, a GRU také vydržovaná, „protože v SSSR mají na GŠ také rozvědku“.

1. POČÁTEK STŘETU

28. června 1914 zavraždil Srb Gavrilo Princip v Sarajevu rakouského následníka trůnu a jeho manželku. Ať už byl jeho čin motivován jakkoliv, byla to vražda, a v jejím pozadí byl plukovník srbské tajné služby Apis. A přestože válku v podstatě nikdo nechtěl, a až do posledního okamžiku si příbuzensky svázané korunované hlavy zneptřelených států vyměňovaly nitra drásající telegramy, byla z toho válka. Takže válku asi přece jen někdo chtěl a myslil si, že ji potřebuje.

Vstup Ruska do války proti rakousko-uhersko-německo-turecké koalici nebyl pro Čechy a Slováky, stejně jako pro ostatní neněmecké a nemaďarské národy říše (což byla většina obyvatelstva) indiferentní záležitost. Zejména český národ se za poslední generace před První válkou ekonomicky a kulturně povznese, a byl vskutku národnostně bi, bylo to bit konstitucionální, ve kterém mu zbýval jakýsi prostor na národní existenci. Slovinci na tom byli o mnoho hůře. Militantní Germáni ve Vídni viděli ve válce možnost vrátit poměry v Českém království někam před rok 1850. Popravovalo se, bouřilo. A český národ viděl svou naději ve slovanském bratru. Věděl o něm málo, snad jen to, že je v nepřátelství s Vídni. Ostatně s národem v emoci je těžko mluvit.

Profesor T. G. Masaryk, poslanec Říšského sněmu, znal Rusko a neměl o něm iluzi podobně jako Karel Havlíček Borovský. Byl si rovněž vědom toho, že Rusko nemůže civilizačně, ekonomicky ani kulturně národnostní vývoj Čechů nijak pozitivně ovlivnit, třebaže se jedná o Slovany. Ruský vliv neprosplival ani Polákům, ani Ukrajincům, ani Bělorusům. Červení Rusové za jeho vlády zcela vymizeli. Na rozdíl od poslance Duricha, který odešel do Petrohradu, zmizel na Vánoce 1914 profesor Masaryk přes tehdy ještě neurádní Itálii na Západ, v jehož pozitivní civilizační poslání věřil a jehož celkovému modu byli Češi blíže než Rusku.

S národem v emoci ovšem těžko mluvit. Ještě v prosinci 1916, necelé dva měsíce před pádem carsství, píše pozdější bolševický komisař Jaroslav Hašek o tom, že na český trůn přijde člen velkého roku Romanovců. Zároveň přestupuje na pravoslaví a žádá o ruské poddanství.

Masaryk věřil v to, že za svobodu je nutno platit, a to krví, a že tudíž, má-li vyjít z války český národ jako národ svobodný a samostatný, musí se při-